

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114230497
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5114230497.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa - Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, v zastúpení kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, soc. vecí a rodiny Žilina, maloletého syna rodičov: matka - PaedDr. A. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. - N. č. XXX, právne zast. JUDr. Jana Ftorková, advokátka, so sídlom v A., V. L. X/A, otec - PaedDr. Y. Q., PhD., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., R. XXX/XX, Česká republika, právne zast. JUDr. Eduard Šoška, advokát, so sídlom v A., D. H. XX, o zvýšenie výživného, na základe odvolania matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/233/2014-1068 zo dňa 26.10.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd m e n í rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 30P/233/2014-1068 zo dňa 26.10.2016 nasledovne:

Otec j e p o v i n n ý prispievať na maloletého Y., nar. XX.X.XXXX zvýšeným výživným v sume 160 eur mesačne počnúc 1.7.2015 vždy do 15.tého dňa mesiaca vopred k rukám matky maloletého.

Nedoplatok výživného na maloletého Y., nar. XX.X.XXXX za obdobie od 1.7.2015 do 31.10.2016 v sume 1.440 eur povoľuje otcovi splácať v splátkach po 30 eur mesačne k rukám matky spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

Vo zvyšnej časti návrh matky o zvýšenie výživného z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18C/171/2009-147 zo dňa 29.4.2010 v časti výživného na maloletého Y. nar. XX.X.XXXX.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zvýšil výživné na maloletého Y. na 140 eur mesačne a uložil otcovi povinnosť prispievať uvedenou výškou výživného s účinnosťou od 1.7.2015 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 1.7.2015 do 31.10.2016 vo výške 1.120 eur povolil súd otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Keďže matka žiadala zvýšiť výživné na sumu 300 eur a súd výživné zvýšil na 140 eur mesačne, vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Zároveň v rozsahu zmenenej úpravy okresný súd zmenil aj rozsudok OS Žilina č.k. 18C/171/2009-147 zo dňa 29.4.2010 v časti výživného na maloletého Y..

2. Pri právnom posúdení veci vychádzal z ustanovení § 78 ods. 1, 3, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 v aplikácii s ust. § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

3. Porovnaním pomerov existujúcich (na strane rodičov a maloletého dieťaťa) v dobe pôvodnej úpravy výživného a existujúcich v čase rozhodovania o návrhu matky na zvýšenie výživného, súd vychádzal z nasledovných skutkových zistení:

4. V dobe pôvodného rozhodnutia o výživnom vo výške 70 eur mesačne v zmysle rozsudku OS Žilina č.k. 18C/171/2009-147 zo dňa 29.4.2010, matka bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok. V dobe rozhodovania o jej návrhu na zvýšenie výživného súd zistil, že matka je zamestnaná a jej priemerný mesačný príjem je okolo 840,00 Eur mesačne.

5. Kým v dobe pôvodnej úpravy maloletý mal 20 mesiacov, od 1.9.2015 začal už navštevovať základnú školu, je žiakom 2. ročníka. V súvislosti so starostlivosťou o maloletého sú spojené nielen bežné výdavky napr. na stravu, ošatenie a školu, ale aj výdavky, ktoré platí matka na jeho stravu v školskej jedálni v mesačnej sume 22 eur. Maloletý hrá hokej, ročný poplatok hokejovému klubu za poskytnuté služby je vo výške 240 eur. Ďalšie výdavky súvisia s nákupom nielen bežného ošatenia, ale aj športovej výbavy hokejistu, obuvi, oblečenia. Zvýšili sa výdavky v súvislosti so záujmom maloletého dieťaťa o mimoškolské aktivity, najmä sa venuje rybárstvu, lyžuje, korčuľuje. Matka vynaložila výdavky aj na nákup kolieskových korčulí, bicykla, lyžiarskeho výstroja.

6. Otec v dobe posledného rozhodnutia bol samostatne zárobkovo činnou osobou, za rok 2009 jeho príjem predstavoval 9.197,23 eur, výdavky 4.412,86 eur, základ dane 4.784,37 eur. V rozhodnej dobe pre zvýšenie výživného, t.j. v roku 2015 pôsobil tiež ako samostatne zárobková činná osoba. Za uvedený rok podával daňové priznanie zo živnosti, jeho príjmy predstavovali 270.827 Kč, výdavky 162.496 Kč, rozdiel medzi príjmami a výdavkami tak zodpovedá sume 108.331 Kč. Otcov priemerný čistý mesačný príjem za rok 2015 zodpovedá sume 9.027 eur - poznámka odvolacieho súdu: ide o zrejmu chybu, pretože sa má jednať o mesačný príjem v českých korunách a nie v eurách. Súd vytyka otcovi, že napriek písomnej výzve nepreukázal svoje príjmy za rok 2016, neakceptoval argumenty jeho právneho zástupcu, že až po ukončení roku 2016 otec predkladá účtovníčke podklady na spracovanie a pre účely vyhotovenia daňového priznania. Súd bol názoru, že otec ako samostatne zárobkovo činná osoba musí mať počas roka podklady o svojom príjme a výdavkoch, na základe ktorých pripravuje daňové priznanie. Preto pri hodnotení možností a schopností otca platiť výživné (vo zvýšenej sume) vychádzal súd z jeho potencionálneho príjmu s poukazom na § 63 ods. 1 Zákona o rodine, t.j. že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima, konkrétne mesačnú sumu 3.961,80 eur, následne zvýšil na maloletého výživné na 140 eur mesačne konštatujúc, že uvedená suma zvýšeného výživného zodpovedá tak odôvodneným potrebám maloletého s prihliadnutím aj na jeho záujmy, ako aj možnostiam a schopnostiam otca.

7. Súd zohľadnil na strane otca aj tú okolnosť, že jeho mesačný príjem za rok 2015 bol vo výške 9.027 Kč, v máji uzatváral nájomnú zmluvu, pritom sa zaviazal pravidelne poukazovať nájomné vo výške 10.400 Kč, bežné výdavky na život deklaroval sumou vo výške 7.000 Kč, navyše platí aj pripoistenie 1.000 Kč, tieto okolnosti svedčia podľa názoru súdu o možnostiach a schopnostiach otca prispievať výživným vo vyššej sume a jeho nesúhlas so zvýšením výživného je výsledkom nie nedostatku finančných prostriedkov, ale jeho neochoty prispievať vyšším výživným na maloletého syna.

8. V ďalšej časti rozhodnutia súd zdôrazňuje význam vyživovacej povinnosti rodiča, prioritu vyživovacej povinnosti rodiča voči svojmu maloletému dieťaťu, ide o povinnosť zákonnú, ktorá má prednosť pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Preto i otec by mal svoje výdavky rozvrhnúť tak, aby vyživovacia povinnosť voči maloletému dieťaťu nebola ohrozená, využívať všetky svoje schopnosti na zabezpečenie dostatočného príjmu.

9. Vychádzajúc z horeuvedených úvah súd potom zvýšil výživné na maloletého Y. zo sumy 70,00 eur na 140,00 eur mesačne od 1.7.2015 a uložil otcovi povinnosť uvedenú sumu výživného zaplatiť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Nedoplatok na výživnom (rozdiel medzi pôvodnou výškou výživného a zvýšenou sumou - poznámka odvolacieho súdu) za obdobie od 1.7.2015 do 31.10.2016 vyčíslil súd v sume 1.120 eur, túto sumu povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur k rukám

matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Keďže sumu výživného 140 eur považoval súd za primeranú aj z hľadiska existujúcich odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, vo zvyšnej časti návrh matky (žiadala výživné 300 eur mesačne) zamietol. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania okresný súd postupoval podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

10. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, domáhala sa zmeny, v rámci nej žiadala návrhu o zvýšenie výživného na maloletého vyhovieť v celom rozsahu a otcovi uložiť povinnosť nedoplatok na výživnom zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

11. Argumentovala najmä tým, že hoc súd pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti vychádzal z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, teda z okolností, že otec maloletého nepreukázal príjmy - najmä príjmy v roku 2016, a výšku priemerného mesačného príjmu stanovil princípom tzv. potenciality príjmu povinného rodiča ako 20-násobok sumy životného minima, ktorý v rozhodujúcom období predstavuje 198,09 Eur mesačne, t.j. 20-násobok 3.961,80 eur. Vychádzajúc z uvedeného potom otcova vyživovacia povinnosť stanovená súdom v sume 140,00 eur podľa názoru matky nezodpovedá zásadám vyplývajúcim z § 62 ods. 2, ods. 4 Zákona o rodine. Matka v tejto súvislosti zdôraznila najmä zmenu odôvodnených potrieb maloletého Y., ktorá nastala od doby pôvodnej úpravy až do doby rozhodnej, t.j. do doby vydania rozhodnutia súdu o jej návrhu na zvýšenie výživného. Podľa názoru matky odôvodnené potreby maloletého Y., ktorý v dobe pôvodnej úpravy mal 20 mesiacov a v dobe rozhodovania o výživnom má vyše 7 rokov, sa podstatným spôsobom zmenili. Zvýšili sa jeho odôvodnené náklady, tie súvisia aj s jeho záujmovými aktivitami, ktoré ona v konaní preukázala. V čase pôvodného rozhodovania mal 20 mesiacov, v uvedenej dobe vzhľadom na vek nemal rozvinuté žiadne záujmové aktivity, nenavštevoval kolektívne zariadenie (jasle, materskú školu, školu), zatiaľ čo v čase rozhodovania súdu v roku 2016 je už žiakom 2. ročníka, od 1.9.2015 začal navštevoval základnú školu. Náklady na jeho výchovu výrazným spôsobom narástli z dôvodu podpory realizácie jeho záujmov, keďže hráva hokej, je členom hokejového klubu, aktívne sa venuje rybárstvu, všestranne športuje - lyžuje, korčuľuje, bicykuje. Zvýšenie výživného o 70 eur mesačne v porovnaní s obdobím pred 5 rokmi nevyjadruje odôvodnené potreby maloletého dieťaťa v aktuálnej dobe. Navyše, ona osobnou starostlivosťou o maloletého syna plní voči nemu aj vyživovaciu povinnosť. Zotrvávala na zvýšení výživného a na určení vyživovacej povinnosti otca na maloletého v sume 300 eur mesačne od podania návrhu.

12. Matka vytýka ďalej súdu neprihliadnutie na okolnosť, že ona v novembri 2015 vyplatila otcovi maloletého vyporiadací podiel z BSM v sume 17.505,73 eur na základe rozsudku OS Žilina č.k. 24C/182/2010-304 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/67/2015-342 zo dňa 24.8.2015. Otec maloletého nepreukázal, že by uvedený obnos finančných prostriedkov použil do rozhodnutia súdu o výživnom, preto neexistoval podľa jej názoru v čase rozhodovania súdu žiaden právny dôvod, na základe ktorého by bolo možné považovať poskytnutie plnenia na nedoplatok na výživnom v splátkach za taký odôvodnený prípad, aby súd mohol podľa § 232 ods. 3 druhá veta CSP určiť dlhšiu lehotu na platenie výživného ako tri dni od právoplatnosti rozsudku. Podľa jej názoru neboli splnené zákonné podmienky, pre ktoré by zameškané výživné malo byť povolené otcovi zaplatiť v splátkach. Z tohto dôvodu žiada, aby nedoplatok na výživnom otec zaplatil do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Dodala, že otec maloletého si musel byť vedomý, že po dobu najmenej 5 rokov nebolo zvyšované výživné a bude dôvod na zmenu výšky výživného na základe jej návrhu, ktorý bol doručený súdu 8.7.2015. Mohol tak pripraviť si finančné prostriedky na zaplatenie nedoplatku výživného, prípadne aj sám prispievať zvýšeným výživným (bez rozhodnutia súdu), ktorý rozsah plnenia by bol zohľadnený pri určení nedoplatku na výživnom.

13. Matka poukazovala aj na deklarované výdaje otca, za nájom platí cca 10.400 Kč a má aj ďalšie výdavky, ktoré jeho právny zástupca uvádzal na pojednávaní v sume cca 23.900 Kč mesačne. Ako je možné zdôvodniť takýto rozsah nákladov otca, keď tvrdí, že nemá žiaden príjem a v roku 2015 jeho príjem, ktorý bol pre účely daňového priznania vykázaný, predstavoval 9.027 Kč mesačne. Aj z uvedeného dôvodu nie sú podstatné argumenty otca prezentované jeho právnym zástupcom, podľa ktorých zo združení, ktorých je otec členom, nemá žiaden príjem, pretože ide o dobrovoľnú činnosť bez odmeny. Ak otec svoj príjem nepreukázal, môže existovať na to len jeden dôvod vzhľadom na jeho rozsiahle podnikateľské aktivity, - čo ona preukázala v konaní, a to ten, že nemá záujem oboznámiť súd a ani ju o skutočnej výške príjmu ktorú dosiahol v roku 2016.

14. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky žiada rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne. Zdôraznil, že je živnostník a iné príjmy ako zo živnostenskej činnosti nemá. Dôkazy týkajúce sa výšky svojho príjmu preukázal daňovým priznaním za rok 2015. Čo sa týka daňového priznania za rok 2016, on prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že daňové priznanie bude podané po skončení účtovného obdobia. Tak súd vychádzal z potenciality jeho príjmu postupom podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Poprel, že by mal rozsiahle podnikateľské aktivity, ako to uvádza na základe ničím nepodložených dôkazov matka maloletého. Pri zvýšení výživného súd sa dôkladne oboznámil s odôvodnenými potrebami maloletého a vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, ako aj mimoškolské aktivity, zvýšil výživné na primeranú sumu, - uvádza vo vyjadrení otec. Navyše, výživné bolo od posledného určenia z 29.4.2010 zvýšené o 100 %, čo zodpovedá veku a potrebám dieťaťa. Bude sa snažiť zabezpečiť si taký príjem, aby mohol túto výšku výživného platiť riadne a včas. Považoval za vecne správne aj rozhodnutie súdu v tej časti, pokiaľ mu povolil nedoplatok výživného splácať v splátkach po 30 eur mesačne, zohľadňujúc jeho majetkové pomery, možnosti a schopnosti. Zaplatiť zameškané výživné v plnej výške spolu s bežným výživným bolo by vzhľadom na jeho majetkové pomery, možnosti a schopnosti, likvidačné. Argumentuje aj súdnou praxou, keď súdy v obdobných prípadoch umožňujú zameškané výživné splácať v splátkach.

15. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky iba stručne uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

16. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku, ktorému odvolanie je prípustné, odvolanie podala matka ako na to oprávnená osoba, preskúmal vec podľa § 65 a 66 Civilného mimosporového poriadku a aplikáciou postupu podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 388 CSP.

17. Krajský súd odvolaniu matky vyhovel čiastočne.

18. V aktuálne súdnej veci ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa, v ktorom je možné konanie začať i bez návrhu. Tento charakter konania je určujúci aj z pohľadu vykonania odvolacieho prieskumu, keďže odvolací súd v takomto type konaní nie je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Následne, odvolaciemu prieskumu krajský súd podrobil rozsudok súdu prvej inštancie ako celok.

19. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa je možné zmeniť, ak bola preukázaná zmena pomerov v odôvodnených potrebách maloletého dieťaťa, ako aj v možnostiach a schopnostiach rodičov. Vykonané dokazovanie preukázalo v súdnej veci, že od doby pôvodnej úpravy výživného v sume 70 eur mesačne a to v roku 2010 došlo k zmene pomerov tak v odôvodnených potrebách maloletého, ako aj v možnostiach a schopnostiach otca prispievať vyšším výživným. Správne vyhodnotil prvoinštančný súd tú okolnosť, že kým v dobe pôvodnej úpravy maloletý mal 20 mesiacov a výraznejším spôsobom náklady na jeho starostlivosť a výchovu nevymykali z bežného ekonomického štandardu, v aktuálnej dobe rozhodovania o návrhu matky (podané u okresného súdu v roku 2015) je preukázané, že so starostlivosťou o maloletého súvisia nielen štandardné, bežné výdaje napr. na zabezpečenie stravy, oblečenia, obuvi, ale súvisia aj výdaje (náklady) zvýšené, dané nielen biologickým vývinom ale aj pravidelným zakupovaním školských pomôcok a potrieb. Bezpochyby náklady na výchovu a starostlivosť dieťaťa vo veku školskom sú podstatne vyššie než u dieťaťa vo veku 20 mesiacov. Matka preukázala, že výdavky sa zvýšili aj v dôsledku podporovania mimoškolských záujmov maloletého syna, realizuje sa v športovej oblasti, aktívne hrá hokej, je členom hokejového klubu, bicykluje, korčuľuje, lyžuje, venuje sa rybárčeniu. Je správne a spravodlivé podľa názoru odvolacieho súdu, aby na týchto zvýšených výdajoch participoval finančne aj ten rodič, ktorý priamu starostlivosť o maloleté dieťa nezabezpečuje, teda v danom prípade otec. Rozsah zvýšených odôvodnených potrieb dieťaťa podstatným spôsobom nerozporoval v konaní ani otec.

20. Spornou otázkou v konaní bola či stanovil súd výšku zvýšeného výživného vychádzajúc z príjmu otca za rok 2015, z jeho potencionalneho príjmu za rok 2016, z deklarovanych výdajov za celé rozhodné obdobie, - adekvátnou sumou zodpovedajúcou rozsahu odôvodnených potrieb dieťaťa, ktoré je nutné materiálne pokryť.

21. Odvolací súd poukazuje v prvom rade na to, že v súdnej veci potencialitu príjmu otca za rok 2016 bolo možné ustáliť len na úrovni jeho príjmu za rok 2015, vychádzajúc z ukazovateľov a údajov daňového priznania za rok 2015, ktoré otec pre účely tohto súdneho konania predložil. Znamená to, že potenciaľná výška jeho mesačného (ročného) príjmu v roku 2016 zodpovedá výške jeho mesačného (ročného) príjmu v roku 2015 a nie mesačnej výške 20 násobku minimálnej mzdy, ako to prvostupňový súd uzavrel.

22. Treba ale súhlasiť s odvolacou argumentáciou matky, že otcom deklarované mesačné výdaje presahujú jeho deklarovaný (v roku 2015) a potenciaľný (v roku 2016) mesačný príjem. Nie je možné opomenúť, že vyživovacia povinnosť rodiča voči maloletému dieťaťu má prednosť pred akýmkoľvek výdajmi, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak otec v rámci voľno - časových aktivít sa venuje činnostiam prevažne športového zamerania, hoc tvrdí, že z nich príjem nemá, treba podľa názoru odvolacieho súdu zohľadniť to, že predmetnou činnosťou zhodnocuje svoju biologickú a fyzickú zdatnosť, čo navyše preukazuje, že otec disponuje príjmom z ktorého si môže dovoliť vynaložiť finančné prostriedky na podporu svojho „ voľnočasového „ záujmu. Tieto jeho výdaje však nemajú prednosť pred jeho vyživovacou povinnosťou k maloletému synovi. Navyše jeho maloletý syn sa vyznačuje rovnako fyzickou a športovou zdatnosťou, tak je namieste, aby otec z tých prostriedkov, ktoré vkladá do svojho záujmu sa čiastočne so svojim maloletým synom rozdelil a premietol do vyššieho výživného. Odvolací súd je o tom presvedčený, že aj otec má záujem o to, aby z jeho maloletého syna vyrástol fyzicky a športovo zdatný mladý muž. Práve uvedené skutočnosti viedli odvolací súd k tomu, že čiastočne uznal odvolacie argumenty matky smerujúce aj k rozsahu odôvodnených potrieb maloletého, ktoré sú zvýšené (nad rámec štandardu) práve v dôsledku jeho všetranného záujmu o šport.

23. Vzhľadom na konštatované dôvody zmenil odvolací súd rozsudok okresného súdu a výživné na maloletého zvýšil na 160 eur mesačne (t.j. o 90 eur mesačne oproti pôvodnej úprave) a uložil otcovi povinnosť prispievať na maloletého Y. touto sumou výživného počnúc 1.7.2015 vždy do 15.tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Výživné v stanovenej sume, vzhľadom na vek, odôvodnené potreby maloletého dieťaťa považuje krajský súd v aktuálnej dobe rozhodovania za primerané. Nepochybuje ďalej ani o tom, že matka zo svojho príjmu dosahovaného približne v sume 840 eur mesačne podporuje maloletého syna aj materiálne a nielen osobnou starostlivosťou. Napokon oproti pôvodnej úprave sa zmenili aj príjmové pomery matky, t.j. jej príjem sa zvýšil, pretože kým v dobe pôvodnej úpravy výživného bola na rodičovskej dovolenke, jej príjem z pracovnej činnosti v rozhodnej dobe pre zvýšenie výživného zodpovedá sume 840 eur mesačne, nepochybne na jej zvýšenom príjme participuje aj maloletý syn, túto okolnosť odvolací súd zohľadniť musel.

24. V dôsledku zvýšenia výživného od 1.7.2015 do 31.10.2016 otcovi vznikol nedoplatok v celkovej výške 1 440 eur (t.j. za každý mesiac od 1.7.2015 do 31.10.2016 v sume 90 eur x 16 mesiacov), túto sumu povolil odvolací súd otcovi splácať v splátkach po 30 eur mesačne k rukám matky spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod následkom výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. Pokiaľ matka argumentuje tým, že otec disponuje finančnou hotovosťou v dôsledku výplatku z BSM a túto sumu môže použiť aj na prípadné zaplatenie nedoplatku výživného, teda má schopnosť vyplatiť nedoplatok do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, krajský súd zohľadniť nemohol. Vyplatenie otca matkou dieťaťa titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva má charakter vzájomného vyrovnania majetkových vzťahov medzi manželmi po rozvoze manželstva. Ide o nárok odlišného majetkového charakteru ako je výživné, resp. pohľadávka maloletého dieťaťa na výživné, ktoré je síce plnením majetkovej povahy, avšak so silnou väzbou na osobné vzťahy medzi výživou povinným rodičom a maloletým dieťaťom ako osobou na výživné oprávnenou. Pri povolení splátok nedoplatku výživného súd zohľadnil aj princíp reálny, teda, aby sa nedoplatok výživného v reálnej sume, v reálnych splátkach, v reálnom čase otec postupne splácal spolu s bežným výživným. V prípade ak jednu splátku k rukám matky dieťaťa nezaplátí, výhodu splátok stratí.

25. Matka žiadala výživné zvýšiť na 300 eur mesačne, krajský súd vzhľadom na existujúce pomery za primeranú výšku výživného vyhodnotil sumu 160 eur mesačne, z tohto dôvodu návrh matky o zvýšenie výživného, t.j. nad sumu 160 eur mesačne musel zamietnuť. Vzhľadom na zmenenú výšku výživného krajský súd zmenil pôvodný rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18 C/171/2009-147 zo dňa 29.4.2010 v časti výživného na maloletého Y..

26. Keďže v súdnej veci bolo predmetom rozhodovania vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa (zvýšenie výživného), ktoré bolo možné začať aj bez návrhu, krajský súd rozhodujúc o trovách celého konania (prvostupňové a odvolacie) podľa § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku v aplikácii s § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov. Dôvod pre rozhodovanie podľa § 53 až 55 Civilného mimosporového poriadku nezistil.

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie je prípustné podľa § 420 CSP a možno ho odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.